

tilskyde derovre for at faa denne Sag til at gaa i Orden. — Hvad angaar det meget store Spørgsmaal om et Havneanlæg ved Skagen og i Forbindelse dermed Spørgsmaalet om Havneanlæg o. s. v. paa Vestkysten, vilde jeg anse det for ganske unyttigt, om vi fordybde os deri ved denne Lejlighed. Jeg kan kun sige, at dette selvfølgelig er et af de meget vigtige Spørgsmaal, som ere Genstand for alvorlig Overvejelse i Ministeriet for offentlige Arbejder, men forinden man der er kommen til Ende med sine Overvejelser over, hvad der skal gøres, vil jeg ikke anse det for at være til stor Nytte, om vi fordybde os i indgaaende Debatter derom. — Det ærede Medlem for Nykøbing paa Mørs (Markvorsen) har talt om de store Ulemper, der knytte sig til Vildsund Færgested. Det er meget rigtigt, og en bedre Ordning paa dette Sted har allerede gennem en Aarrække staaet paa Tapetet. Der har været Tale om enten at faa en Pontonbro eller en Dampfærge. Fra Egnens Side tror jeg nok, man foretrækker en Pontonbro, hvilket ogsaa det ærede Medlem mente. Men Statens sagkyndige ere ikke ganske paa det rene med, at en saadan Bro vil være at foretrække. For det første vil den blive meget dyr. For nogle Aar siden anslog man en Pontonbro til at koste 280,000 Kr., medens en Dampfærge kunde anskaffes for noget over 100,000 Kr. Ved en fornyet Overvejelse er man senere kommen til det Resultat, at en Pontonbro vil koste 380,000 Kr. Til Vedligeholdelse og Drift vil den dernæst koste mere end Dampfærgen, og man mener, at den under Isgang meget let vil være udsat for Molest. Man holder altsaa i det hele taget fra Statens Teknikeres Side nærmest paa Dampfærgen. Nu er der fra Færgeriforpagteren deroppe kommet en Plan frem om at anskaffe en Jernfærge med en Motor i, og det synes, at det kan gøres for en forholdsvist billigere Penge. Men disse Spørgsmaals Ordning er overhovedet under Overvejelse, og noget endeligt Resultat er man ikke naaet til endnu. Jeg erkender, efter hvad der foreligger, at denne Sag bør være Genstand for Opmærksomhed fra det offentliges Side.

Det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) ankede atter ligesom i Fjor over den lille 3 Øres Afgift paa Hals Barre, og jeg kan om denne Sag egentlig henvise til, hvad jeg udtalte i Fjor som Ordfører for Finansudvalget. Den store Afgift paa Hals Barre er ophævet, og Staten betaler som Vederlag derfor 25,000 Kr. om Aaret til

Aalborg Kommune for Vedligeholdelse af Fyrskibet og Sejlløbet. Den lille Afgift — det er 3 Øre pr. Register Ton — som der her er Tale om, er et Vederlag for visse Ting, som skulle holdes i Orden; der er en lille Fyrlygte, nogle Baaker, Pæle m. m. Om disse Ting have synderlig stor Betydning for Skibsfarten, skal jeg lade staa hen. Men paa den ene Side er det en ret lille Afgift, som i øvrigt heller ikke rammer blot den vestlige Del af Limfjorden alene, men lige saavel Aalborg; dernæst er det et stort Spørgsmaal, om det egentlig med Rimelighed kan siges at være en Sag, som Staten skulde paatage sig at løse. Som sagt, det er jo imidlertid ikke nogen stor Sag, og et meget brændende Ønske om at faa den ordnet vilde maaske ikke støde paa nogen uovervindelig Vanskelighed. — Endelig er der af 2 ærede Medlemmer nævnt dels en Anlægsbro ved Lyø, dels en Uddybning af Tunø Havn. Andragender om begge disse Sager ere først indkomne til Ministeriet i Løbet af denne Maaned, og de ere begge for Øjeblikket beroende hos Vandbygningsdirektøren for at undersøges, saa det er ikke muligt endnu at sige noget om, hvad Erklæringen fra hans Side vil komme til at gaa ud paa.

Ja, dermed tror jeg at have gennemgaaet de væsentligste af de Spørgsmaal, som have været fremdragne. Hvis jeg skulde have forbigaaet eller forglemt et eller andet, beder jeg ærede Medlemmer være overbeviste om, at det er ikke sket af Ondskab, og hvad de have sagt — det staar jo optegnet i Rigsdagstidenden — vil blive gjort til Genstand for et omhyggeligt Studium i Ministeriet, saa selv om jeg ved denne Lejlighed ikke har kunnet tale om alt, ere deres Ord ikke derfor tabte eller værdiløse.

Formanden: Der er endnu indtegnet 8 Talere, og jeg opfordrer derfor hver enkelt af dem til at fatte sig i den størst mulige Korthed, for saa vidt man ikke mener at kunne frafalde Ordet.

K. Kristiansen: Jeg skal rette mig efter Formandens Opfordring og kun fremkomme med et Par smaa Bemærkninger. Min Omtale forleden af det ringe Overskud, Statsskovene give i de senere Aar, gav den højtærede Landbrugsminister Anledning til at fremkomme med nogle Bemærkninger om denne Sag, hvori han bl. a. udtalte, at min Beregning over de Overskud, Skovene havde givet, ikke var rigtig. Jeg maa dog bestemt hævde Rigtigheden af